

متن کامل قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت در مورد ایران

۲۹ تیر ۹۴ (۱۴ جولای ۲۰۱۵)

(باسمه تعالی)

شورای امنیت:

- ۱- بیانیه رئیس خود را به شماره S/PRST/۲۰۰۶/۱۵ و همچنین قطعنامه های ۱۶۹۶ (سال ۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (سال ۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (سال ۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (سال ۲۰۰۸)، ۱۸۳۵ (سال ۲۰۰۸) و ۱۹۲۹ (سال ۲۰۱۰) را یادآوری می کند.
- ۲- بر تعهدات خود به پیمان ان پی تی برای منع تکثیر تسلیحات اتمی و نیاز به اینکه همه کشورهای عضو پیمان ان پی تی به وظایف خود در قبال این پیمان به طور کامل عمل کنند، تاکید دوباره می کند و حق کشورهای عضو این پیمان را مطابق مواد یکم و دوم این پیمان برای داشتن برنامه تحقیق، تولید و استفاده از انرژی اتمی برای مقاصد صلح آمیز بدون تبعیض، یادآوری می کند.
- ۳- بر اهمیت تلاشهای سیاسی و دیپلماتیک برای پیدا کردن راه حلی از طریق گفتگو تاکید می کند، راه حلی که تضمین می کند برنامه هسته ای ایران صرفا برای مقاصد صلح آمیز است و خاطر نشان می کند چنین راه حلی به نفع منع تکثیر خواهد بود.
- ۴- از تلاشهای دیپلماتیک چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلیس، آمریکا، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و ایران برای رسیدن به راه حلی جامع، درازمدت و صحیح برای مسئله هسته ای ایران استقبال می کند که به حصول طرح جامع مشترک اقدام در چهاردهم ژوئیه دوهزار و پانزده (به شماره S/XXV/۲۰۱۵) که به عنوان ضمیمه A به این قطعنامه پیوست شده است) و ایجاد کمیسیون مشترک منجر شد.
- ۵- از تاکید مجدد ایران در طرح جامع مشترک اقدام مبنی بر اینکه تحت هیچ شرایطی هرگز دنبال تسلیحات اتمی نمی رود یا آنها را تولید نمی کند یا آنها را به دست نمی آورد.
- ۶- بیانیه ۱۴ ژوئیه ۲۰۱۵ چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلیس، آمریکا و اتحادیه اروپا را با هدف ارتقای شفافیت و ایجاد جوی برای اجرای کامل طرح جامع مشترک اقدام خاطر نشان می کند. (به شماره S/۲۰۱۵/XXX، که به عنوان ضمیمه B به این قطعنامه پیوست شده است)
- ۷- تایید می کند که نهایی شدن و حصول توافق طرح جامع اقدام مشترک اقدام به معنای تغییری بنیادین در توجه آن به این مسئله است، و تمایل خود را به ایجاد روابطی جدید با ایران که با اجرای طرح جامع مشترک اقدام تقویت می شود، بیان می کند و تمایل خود را برای رساندن توجه خود به این مسئله به سرانجامی رضایتبخش بیان می کند.
- ۸- تایید می کند اجرای کامل طرح جامع مشترک اقدام به ایجاد اعتماد به صرفا صلح آمیز بودن ماهیت برنامه هسته ای ایران کمک خواهد کرد.

۹- قویا از نقش اساسی و مستقل آژانس بین المللی انرژی اتمی در راستی آزمایشی پیروی از توافقات پادمانها از جمله عدم انحراف مواد هسته ای اعلام شده به سمت مقاصد اعلام نشده و نبود مواد هسته ای اعلام نشده و فعالیتهای هسته ای اعلام نشده و در این چارچوب، در تضمین صرفا صلح آمیز بودن ماهیت برنامه هسته ای ایران از جمله از طریق اجرای چارچوب همکاری توافق شده میان ایران و آژانس در ۱۱ نوامبر ۲۰۱۳ و نقشه راه شفاف سازی و روشن کردن مسائل گذشته و حال باقیمانده، حمایت می کند و نقش مهم آژانس را در حمایت از اجرای کامل طرح جامع مشترک اقدام به رسمیت می شناسد.

۱۰- تایید می کند که پادمانهای آژانس بخشی اساسی و بنیادین از منع تکثیر است، و این پادمانها اعتماد بیشتری را در میان کشورها از جمله با فراهم کردن اطمینان از اینکه آن کشورها به وظایف خود بر اساس پادمانهای مربوط عمل می کنند، ایجاد می کند و به تقویت امنیت جمعی آنها کمک می کند، همچنین کمک می کند فضایی ایجاد شود که به همکاری هسته ای منجر شود و همچنین اذعان می کند که اجرای

پادمانهای موثر و کافی نیاز به تعاون میان آژانس و کشورها دارد و اینکه دبیرخانه آژانس همچنان در گفتگوی باز و بی پرده درباره موضوعات پادمان با کشورها مشارکت می کند تا شفافیت را افزایش دهد و اعتمادسازی کند و با آنها در اجرای پادمانها تعامل داشته باشد و در این مورد، از مانع تراشی در مسیر توسعه اقتصادی و فنی ایران یا همکاریهای بین المللی در زمینه فعالیتهای صلح آمیز هسته ای پرهیز کند، به سلامت، ایمنی، محافظت جسمی و دیگر ملزومات امنیتی موجود و حقوق افراد احترام بگذارد، و همه احتیاطهای لازم را برای محافظت از اسرار تجاری، فناوری و صنعتی به علاوه دیگر اطلاعات محرمانه که به اطلاعش می رسد، اتخاذ کند.

۱۱- اعضای خود را به همکاری با ایران در چارچوب طرح جامع مشترک اقدام و در زمینه کاربردهای صلح آمیز انرژی هسته ای و مشارکت در طرحهای همکاری هسته ای غیرنظامی مورد تایید متقابل، مطابق ضمیمه شماره III طرح جامع مشترک اقدام تشویق می کند.

۱۲- پایان یافتن شروط قطعنامه های قبلی و دیگر تدابیری را که در این قطعنامه پیش بینی شده است خاطرنشان می کند و کشورهای عضو را دعوت می کند توجه لازم را به این تغییرات بکنند.

۱۳- تاکید می کند که طرح جامع مشترک اقدام به ارتقا و تسهیل کردن توسعه تماسها و روابط عادی اقتصادی و تجاری و همکاری با ایران منجر می شود و به حقوق و وظایف کشورها در رابطه با تجارت بین المللی احترام می گذارد.

۱۴- تاکید می کند کشورهای عضو موظف هستند بر اساس ماده ۲۵ منشور سازمان ملل متحد تصمیمات شورای امنیت را بپذیرند و اجرا کنند.

بندهای اجرایی

شورای امنیت

۱- طرح جامع مشترک اقدام را تایید می کند، و بر اجرای کامل آن بر اساس جدول زمانی مشخص شده در طرح جامع مشترک اقدام تاکید می کند.

۲- از همه کشورهای عضو، سازمانهای منطقه ای و سازمانهای بین المللی می خواهد چنین اقداماتی را که ممکن است مقتضی باشد در حمایت از اجرای طرح جامع مشترک اقدام، از جمله اقدامات متناسب با برنامه اجرا که در طرح جامع مشترک اقدام و این قطعنامه مشخص شده است و با خودداری از اقداماتی که اجرای تعهدات بر اساس طرح جامع مشترک اقدام را تضعیف می کند، انجام دهند.

۳- از مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی می خواهد کار راستی آزمایی و نظارت لازم بر تعهدات مرتبط با هسته ای ایران را برای دوره کامل این تعهدات تحت طرح جامع مشترک اقدام انجام دهد و تصریح می کند زمانی که آژانس تقاضا می کند که بتواند همه مسائل باقیمانده را که در گزارشهای آژانس مشخص شده، حل کند، ایران باید همکاری کاملی داشته باشد.

۴- از مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی می خواهد مرتباً شورای حاکم آژانس را در جریان کارها قرار دهد و اطلاعات آنها و به طور موازی هر جا اقتضا می کند اطلاعات شورای امنیت سازمان ملل متحد را درباره عمل ایران به تعهداتش بر اساس طرح جامع مشترک اقدام به روز کند و همچنین به شورای حکام آژانس و به طور موازی به شورای امنیت در هر زمانی که مدیر کل تشخیص می دهد دلایل منطقی دارد که باور کند موضوع نگران کننده ای وجود دارد که مستقیماً بر اجرای تعهدات طرح جامع مشترک اقدام تاثیر می گذارد، گزارش دهد.

انتضاها

شورای امنیت:

۵- درخواست می کند به محض اینکه آژانس بین المللی انرژی اتمی راستی آزمایی و تایید کرد که ایران اقدامات مشخص شده در بندهای ۱۵-۱ و ۱۱-۱۵ از ضمیمه شماره ۵ در طرح جامع مشترک اقدام را انجام داده است، مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی گزارشی را ارائه و در آن این مسئله را برای شورای حکام آژانس و به موازات آن برای شورای امنیت تایید می کند.

۶- همچنین درخواست می‌کند به محض اینکه آژانس به نتیجه‌گیری جامع‌تری رسید که همه مواد هسته‌ای در ایران در فعالیتهای صلح آمیز باقی مانده است، مدیر کل آژانس گزارشی را به شورای حکام و به طور موازی به شورای امنیت بدهد که در آن این نتیجه‌گیری را تایید کرده باشد.

۷- تصمیم می‌گیرد طبق ماده ۴۱ منشور ملل متحد، پس از آنکه شورای امنیت گزارش مشخص شده در بند پنجم را از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دریافت کرد،

a- شروط قطعنامه‌های ۱۶۹۶ (سال ۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (سال ۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (سال ۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (سال ۲۰۰۸)، ۱۸۳۵ (سال ۲۰۰۸) و ۱۹۲۹ (سال ۲۰۱۰) و ۲۲۲۴ (سال ۲۰۱۵) را پایان دهد.

b- همه کشورها باید از بندهای ۱ و ۲ و ۳ و ۵ و شروط بندهای فرعی a تا f بند ۶ ضمیمه b مربوط به دوره مشخص شده در هر بند یا بند فرعی تبعیت کنند و از آنها خواسته می‌شود تا به بندهای ۳ و ۷ ضمیمه b هم عمل کنند.

۸- تصمیم می‌گیرد طبق ماده ۴۱ منشور ملل متحد، پس از آنکه شورای امنیت، در تاریخ ده سال پس از روز تصویب طرح جامع مشترک اقدام، آن طور که در طرح جامع مشترک اقدام مشخص شده است، همه شروط این قطعنامه انقضا پیدا می‌کند و هیچ کدام از قطعنامه‌های قبلی مشخص شده در بند ۷ (a) دیگر اعمال نخواهد شد و در آن زمان شورای امنیت بررسی مسئله هسته‌ای ایران را پایان داده است و موضوع منع تکثیر از فهرست موضوعاتی که این شورا درگیر آن است حذف خواهد شد.

۹- تصمیم می‌گیرد، طبق ماده چهارم و یک منشور ملل متحد، انقضای مشخص شده در ضمیمه b و بند ۸ این قطعنامه اتفاق نخواهد افتاد اگر شروط قطعنامه‌های قبلی متعاقب بند ۱۲ اعمال شده باشند.

اعمال شروط و مفاد قطعنامه‌های قبلی

شورای امنیت:

۱۰- چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلیس، آمریکا، اتحادیه اروپا و ایران (شرکت کنندگان در طرح جامع مشترک اقدام) را تشویق می‌کند همه مسائل در رابطه با اجرای تعهدات طرح جامع مشترک اقدام را از طریق روندها و دستورالعملهای مشخص شده در طرح جامع مشترک اقدام حل کنند و قصد خود را برای رسیدگی به شکایات احتمالی توسط امضاکنندگان طرح جامع مشترک اقدام درباره عمل نکردن قابل توجه شرکت کننده دیگری در طرح جامع مشترک اقدام بیان می‌کند.

۱۱- تصمیم می‌گیرد طبق ماده ۴۱ منشور ملل متحد، در مدت سی روز از دریافت گزارش و اخطاریه یک شرکت کننده در طرح جامع مشترک اقدام درباره مشکلی که آن کشور شرکت کننده در طرح جامع مشترک اقدام بر این باور است به معنای عدم عمل قابل توجه به تعهدات بر اساس طرح جامع مشترک اقدام است، درباره پیش نویس قطعنامه‌ای برای ادامه انقضای مشخص شده در بند ۷(a) این قطعنامه، رای گیری کند، همچنین تصمیم می‌گیرد که اگر در عرض ده روز از صدور این اخطاریه و گزارشی که در بالا به آن اشاره شد، هیچ کدام از اعضای شورای امنیت چنین پیش نویس قطعنامه‌ای را برای رای گیری ارائه نکرد، در آن صورت رئیس شورای امنیت چنین پیش نویس قطعنامه‌ای را ارائه می‌کند و آن را در مدت سی روز پس از اخطاریه به رای می‌گذارد، شورا همچنین قصد خود را برای در نظر گرفتن دیدگاههای کشورهای دخیل در این مسئله و هر نظری درباره این مسئله از طرف هیئت مشورتی ایجاد شده در طرح جامع مشترک اقدام بیان می‌کند.

۱۲- تصمیم می‌گیرد طبق ماده ۴۱ منشور ملل متحد، اگر شورای امنیت قطعنامه‌ای بر اساس بند ۱۱ برای ادامه اجرای انقضای بند ۷(a)، که از نیمه شب به وقت گریونویچ پس از سی امین روز پس از ارائه اخطاریه به شورای امنیت اجرایی می‌شود، تصویب نکند، همه شروط قطعنامه‌های ۱۶۹۶ (سال ۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (سال ۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (سال ۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (سال ۲۰۰۸)، ۱۸۳۵ (سال ۲۰۰۸) و ۱۹۲۹ (سال ۲۰۱۰) که طبق بند ۷(a) منقضی شده اند، به همان شکل که قبل از تصویب این قطعنامه اعمال می‌شدند، اعمال خواهند شد و تدابیری که در بندهای ۷، ۸ و ۱۶ تا ۲۰ این قطعنامه آمده انقضا پیدا می‌کنند، مگر اینکه شورای امنیت طور دیگری تصمیم بگیرد.

۱۳- تاکید می کند که در صورت صدور اخطاریه به شورای امنیت که در بند یازده توضیح داده شده است، ایران و دیگر شرکت کنندگان در طرح جامع مشترک اقدام باید تلاش کنند این مسئله را حل کنند، همچنین قصد خود را برای جلوگیری از اعمال دوباره آن شروط در صورتی که عامل صدور این اخطاریه حل شود، بیان می کند. همچنین تصمیم می گیرد طبق ماده ۴۱ منشور ملل متحد، اگر کشور اخطار دهنده عضو طرح جامع مشترک اقدام پیش از پایان دوره سی روزه مشخص شده در بند ۱۲ به شورای امنیت اطلاع دهد که چنین مسئله ای حل شده است، در آن صورت شروط این قطعنامه از جمله انقضاهای مشخص شده در بند ۷(a)، به رغم بند ۱۲، به قوت خود باقی خواهد ماند و بیانیه ایران را خاطر نشان می کند که اگر شروط قطعنامه های قبلی طبق بند ۱۲ به صورت کلی یا جزئی اعمال شود، ایران آن را به عنوان انگیزه و دلیلی برای توقف اجرای تعهدات خود طبق طرح جامع مشترک اقدام تلقی خواهد کرد.

۱۴- تایید می کند که اجرای شروط قطعنامه های قبلی طبق بند ۱۲، درباره قراردادهایی که بین هر طرفی و ایران یا افراد و نهادهای ایرانی پیش از تاریخ اجرا امضا شده است، عطف به ماسبق نمی شود، البته به شرط اینکه فعالیتهایی که با اجرای این قراردادها انجام می شود با طرح جامع مشترک اقدام، این قطعنامه و قطعنامه های قبلی سازگاری و همخوانی داشته باشد.

۱۵- تایید می کند هر گونه اجرای شروط قطعنامه های قبلی طبق بند ۱۲ با این منظور نیست که به افراد و نهادهایی که پیش از اجرای این شروط با ایران یا افراد یا نهادهای ایرانی تجارت داشته اند که البته به شرطی که مطابق با طرح جامع مشترک اقدام و این قطعنامه بوده باشد، زیان بزند. همچنین کشورهای عضو را تشویق می کند با یکدیگر در رابطه با چنین زیانهایی مشورت کنند و برای جلوگیری از چنین زیانهای ناخواسته ای به این افراد و نهادهای تلاش کنند، و تصمیم می گیرد اگر شروط قطعنامه های قبلی طبق بند ۱۲ اجرا می شود، تدابیری را که عطف به ماسبق درباره افراد و نهادهای به علت فعالیتهای تجاری آنها با ایران می شود، فعالیتهایی که مطابق با طرح جامع مشترک اقدام، این قطعنامه و قطعنامه های قبلی پیش از اجرای این شروط باشد، اعمال نکند.

۱۶- براساس بند ۴۱ منشور سازمان ملل تصمیم می گیرد توصیه های کمیسیون مشترک درباره پیشنهادهای کشورهای برای شرکت یا صدور مجوز فعالیت های مربوط هسته ای که در پاراگراف ۲ پیش نویس B بررسی شود، و این توصیه ها باید مورد موافقت قرار گیرد مگر اینکه شورای امنیت قطعنامه ای مبنی بر رد توصیه کمیسیون مشترک ظرف ۵ روز کاری از دریافت آن تصویب کند.

۱۷- درخواست می کند، کشور عضو که به دنبال شرکت یا صدور مجوز فعالیت های مطرح شده در پاراگراف ۲ ضمیمه B هستند پیشنهادهای خود را به شورای امنیت ارائه کنند و قصد خود را برای به شراکت گذاشتن این پیشنهادها به کمیسیون مشترک بازنگری بر برجام ارائه کنند. از همه کشورهای عضو شورای امنیت دعوت می کند اطلاعات مربوط و نیز نظرات درباره این پیشنهادها را ارائه کنند، و کمیسیون مشترک را ترغیب می کند این اطلاعات و نظرات را بررسی کند و همچنین از کمیسیون مشترک می خواهد درباره این پیشنهادها توصیه های خود را ظرف بیست روز کاری (یا در صورت تمدید سی روز کاری) ارائه کند.

۱۸- از دبیرکل سازمان ملل می خواهد، به منظور حمایت از اجرای برجام، تدابیر اداری لازم را با هدف تسهیل ارتباطات با کشورهای عضو و میان شورای امنیت و کمیسیون مشترک از طریق اقدامات عملی توافق شده صورت دهد.

۱۹- از شورای امنیت و کمیسیون مشترک می خواهد هر جا که مناسب بود، همانطور که در برجام مطرح شده است، به رایزنی و شراکت اطلاعات بپردازند و باردیگر درخواست می کند که کشورهای صادر کننده براساس ضمیمه IV برجام با کمیسیون مشترک همکاری کند.

۲۰- از کمیسیون مشترک می خواهد پیشنهادهای مربوط به انتقال و فعالیت های توصیف شده در پاراگراف ۲ ضمیمه B را با نگاه به موافقت ترجیحی متناسب با این قطعنامه و شروط و اهداف برجام را درباره فراهم کردن انتقال اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری لازم برای فعالیت هسته ای ایران براساس برجام را بررسی کند و کمیسیون مشترک را ترغیب می کند تا تدابیری را به منظور بررسی دقیق و مفصل همه این پیشنهادها اتخاذ کند.

استثنائات

۲۱- تصمیم می گیرد براساس ماده ۴۱ منشور سازمان ملل، تدابیر اعمال شده در قطعنامه ۱۶۹۶ (۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (۲۰۰۸)، ۱۸۳۵ (۲۰۰۸) و ۱۹۲۹ (۲۰۱۰) نباید شامل ارائه، فروش یا انتقال اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری و ارائه

هر گونه کمک فنی مربوط، آموزش، کمک مالی، سرمایه گذاری، دلالتی یا فعالیت های دیگر، توسط کشورهای شرکت کننده در برجام یا کشورهای عضو که با همکاری آنها اقدام می کنند شود. این مسئله به طور مستقیم مربوط به:

(a) تغییر دو آبشار سایت فردو برای تولید ایزوتوپ های با ثبات

(b) صادرات اورانیوم غنی شده ایران فراتر از ۳۰۰ کیلوگرم در ازای اورانیوم طبیعی و

(c) نوسازی راکتور اراک براساس توافق طرح مفهومی توافق شده و در نهایت درباره طرح نهایی این راکتور است.

۲۲- تصمیم می گیرد، براساس بند ۴۱ منشور سازمان ملل، کشورهای عضو که در فعالیت های مجاز براساس پاراگراف ۲۱ باید اطمینان حاصل کنند که (a) همه این فعالیت ها به دقت براساس برجام صورت می گیرد، (b) کمیته تشکیل شده در پی قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) را مطلع کنند و زمانی که این امر تحقق یافت، ده روز پیش از اجرای این گونه فعالیت ها کمیته مشترک را مطلع کنند (c) ملزومات، متناسب خط مشی های ترسیم شده در INFIRC اشاره شده در قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) که به روز رسانی شده است تحقق یافته است را اجرا کنند، (d) آنها از این حق برخوردارند و در جایگاهی قرار دارد که به طور موثر استفاده نهایی و مکان استفاده نهایی هر قلم را راستی آزمایی کنند و (e) درباره اقلام ارائه شده، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری هایی که در INFIRC قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) به نحوی که به روز رسانی شده است این شرایط صدق می کند، آنها همچنین آژانس را ظرف ۱۰ روز از ارائه، فروش یا انتقال مطلع کنند.

۲۳- تصمیم می گیرد، براساس بند ۴۱ منشور سازمان ملل، همچنین تدابیر اعمال شده در قطعنامه های ۱۶۹۶ (۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (۲۰۰۷)، ۱۸۳۵ (۲۰۰۸) و ۱۹۲۹ (۲۰۱۰) به آن مقدار که برای اجرای انتقال و فعالیت هایی که از قبل به صورت مورد به مورد توسط کمیته شکل گرفته ذیل قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) تأیید می شود، اعمال نشود. این موارد عبارتند از:

۱. فعالیت ها و انتقالاتی که به طور مستقیم مرتبط با اجرای اقدامات مربوط به هسته ای مشخص شده در پاراگراف های ۱۵.۱ تا ۱۵.۱۱ ضمیمه ۵ برجام است.

۲. برای آماده سازی و تدارک اجرای برجام لازم است.

۳. یا توسط کمیته مشخص شود که با اهداف این قطعنامه هماهنگ است.

۲۴- خاطر نشان می کند در صورتی که مفاد قطعنامه های قبلی پیرو پاراگراف ۱۲ صدق کند، مفاد پاراگراف ۲۱، ۲۲، ۲۳ و ۲۷ همچنان پابرجا خواهد بود.

دیگر مسایل

۲۵- تصمیم می گیرد که تدارکات عملی لازم برای اجرای مستقیم وظایف مربوط به اجرای این قطعنامه شامل وظایفی که در ضمیمه B و راهنمای منتشر شده آمده است صورت گیرد.

۲۶- از همه کشورها، نهادهای مربوط سازمان ملل و دیگر طرفهای مربوط می خواهد که به طور کامل در اجرای وظایف مربوط به این قطعنامه، به ویژه با ارائه هر گونه اطلاعات موجود درباره اجرای تدابیر این قطعنامه همکاری کنند.

۲۷- تصمیم می گیرد که همه شروط و مفاد موجود در برجام تنها هدف اجرا میان گروه ۵+۱ و ایران را دنبال می کند و نباید به عنوان تدابیری برای هر کشور دیگر یا اصول قانون بین المللی و حقوق و وظایف پیمان عدم اشاعه یا دیگر اسناد مربوط و نیز اصول و اقدامات شناخته شده بین المللی قلمداد شود.

۲۸- یادآوری می کند که تدابیری که در پاراگراف ۱۲ قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) اعمال شده است نباید مانع از آن شود که یک فرد یا نهاد تحریم شده براساس قراردادی که پیش از این تحریم وارد آن شده است پرداخت صورت دهد، به این شرط که شروط مشخص شده در پاراگراف ۱۵ قطعنامه محقق شود و تأکید می کند اگر شروط قطعنامه های قبلی دوباره در پی پاراگراف ۱۲ این قطعنامه اجرایی شود، این شرط نیز دوباره قابل اجرا خواهد بود.

۲۹- بر اهمیت این مسئله تاکید می کند که همه کشورها تدابیر لازم برای تضمین این مسئله را صورت دهند تا تضمین شود هیچ ادعایی نباید برضد دولت ایران یا هیچ فرد یا هویتی در ایران یا افراد و نهادهایی که در پی قطعنامه ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) و دیگر قطعنامه های مربوط تحریم شدند صورت گیرد یا اینکه هر فردی از طریق یا از طرف چنین فرد یا نهادی در ارتباط با هر گونه قرارداد یا معامله دیگر جایی که عملکرد آن به علت اجرای مفاد قطعنامه های ۱۷۳۷ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (۲۰۰۸)، ۱۹۲۹ (۲۰۱۰) و این قطعنامه متوقف شده است، ادعایی را مطرح کند.

۳۰- تصمیم می گیرد که همچنان تا زمان انقضای مفاد این قطعنامه براساس پاراگراف ۸ درباره این مسئله پیگیر باشد.

ضمیمه A: برجام

(متن برجام به دلیل اختصار نقل نمی شود.)

ضمیمه B: بیانیه مستقل

چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلیس، آمریکا و اتحادیه اروپا با ایران تفاهم برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) را امضا کردند تا به راه حلی جامع، مناسب و طولانی مدت برای مسئله هسته ای ایران برسند. به منظور ارتقا شفاف سازی و ایجاد فضایی مطلوب برای اجرای کامل برجام چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، انگلیس، آمریکا و اتحادیه اروپا مفادی را وضع کرده اند. مشارکت آنها در برجام منوط است به تصویب قطعنامه ای جدید در شورای امنیت سازمان ملل طبق ماده ۴۱ منشور سازمان ملل: پایان دادن به قطعنامه های ۱۶۹۶ (۲۰۰۶)، ۱۷۳۷ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۷ (۲۰۰۷)، ۱۸۰۳ (۲۰۰۸)، ۱۸۳۵ (۲۰۰۸)، ۱۹۲۹ (۲۰۱۰) و ۲۲۲۴ (۲۰۱۵). این قطعنامه پیروی از مفاد مندرج را برای مدت مشخص ملزم می کند و با همکاری کمیسیون مشترک مشخص شده در تفاهم برجام کار اجرای این تفاهم را تسهیل می کند.

مفاد زیر در روزی که دبیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی گزارش خود را مبنی بر تأیید اقدامات ایران ارائه دهد بکار گرفته خواهد شد.

۱- واژه «همه کشورها» که در این سند استفاده شده است به معنای همه کشورها بدون استثنا است.

۲- همه کشورها می توانند و اجازه دارند در فعالیتهای زیر مشارک داشته باشند، این فعالیتها هر کدام از سوی شورای امنیت تأیید شده است:

a- تأمین، فروش و انتقال مستقیم و یا غیرمستقیم تمامی اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوریهای برشمرده شده در سند ۱ INF/CIRC/254/Rev.12/Part و نیز در سند ۲ INF/CIRC/254/Rev.9/Part (یا جدیدترین نسخه از این اسناد، همانطور که توسط شورای امنیت به روز شده است)، از داخل قلمرو تحت حاکمیت آنها، یا توسط اتباع آنها و یا با استفاده از هواپیماها و یا کشتی هایی که پرچم های آنها رویشان نصب است، یا برای استفاده در داخل و یا استفاده به نفع ایران، چه از داخل کشورهايشان نشأت گرفته باشد چه خیر، همچنین هرگونه اقلام بیشتر در صورتی که این کشور تصمیم بگیرد می تواند از آنها در بازآوری و فعالیتهای مرتبط آب سنگین و یا غنی سازی مغایر با برجام استفاده کند؛

b- ارائه هر گونه کمکهای فنی یا آموزشی، کمکهای مالی، سرمایه گذاری، واسطه گری و دیگر خدمات و انتقال منابع و خدمات مالی مربوط به تهیه، فروش، انتقال، ساخت یا استفاده از اقلام، مواد، تجهیزات، کالا و تکنولوژی که در پاراگراف قبلی توضیح داده شد.

c- دستیابی ایران به منفعتی در فعالیتی اقتصادی در کشوری دیگر، شامل استخراج اورانیوم یا تولید یا استفاده از فناوری و مواد هسته ای مطابق فهرست ۱ INF/CIRC/254/Rev.12/Part، و [حق داشتن] چنین سرمایه گذاری هایی در قلمرو حاکمیتی ایران، از سوی این کشور، اتباع این کشور و نهادهای ثبت شده در ایران و یا تحت حاکمیت ایران، یا توسط افراد و نهادهای فعال به نمایندگی از آنها و یا به دستور آنها، یا توسط نهادهای متعلق به آنها و یا تحت کنترل آنها،

به غیر از این، نیازی به تصویب پیشاپیش شورای امنیت برای تأمین، فروش، یا انتقال تجهیزات اشاره شده در بخش B.1 از سند ۱ INF/CIRC/254/Rev.12/Part به ایران نیست، مادامی که چنین تجهیزاتی برای رآکتورهای آب سبک، غنی سازی اورانیوم یا

غلظت پایین استفاده می‌شود همانطور که در بخش A.۱.۲ از سند ۱ INFCIRC/۲۵۴/Rev.۱۲/Part آمده، زمانی که این تجهیزات به اجزاء مونتاژ شده سوخت هسته‌ای برای چنین رآکتورهایی افزوده شده، همچنین اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌های برشمرده شده در سند ۲ INFCIRC/۲۵۴/Rev.۱۲/Part، مادامی که برای استفاده اختصاصی در رآکتورهای آب سبک است.

برای هرگونه اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌هایی که توسط شورای امنیت سازمان ملل مطابق با بند فرعی فوق‌الذکر (a) تصویب شده، و یا تأمین شده، خریداری شده، یا منتقل شده تابع استثنائات فوق‌الذکر، کشورها می‌بایست تضمین کنند که (a): الزامات این «دستورالعمل‌ها» آنگونه که در «بخشنامه اطلاعات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» برشمرده شده، به نحو مقتضی به اجرا گذاشته شده؛ (b) آنها از این حق برخوردارند و در جایگاهی قرار دارند تا به طور موثر کاربری نهایی هرگونه اقلام تأمین شده و مکان استفاده از آنها را مورد راستی‌آزمایی قرار دهند؛ (c) ظرف مدت ده روز پس از عرضه، فروش و یا انتقال این اقلام، شورای امنیت را در جریان قرار دهند؛ و (d) در خصوص اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌های فهرست شده در «بخشنامه‌های اطلاعات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی»، این کشورها باید ظرف مدت ده روز پس از تأمین، فروش و یا انتقال این اقلام، آژانس را نیز در جریان قرار دهند.

و به غیر از این موارد نیز، به تصویب پیشاپیش شورای امنیت سازمان ملل برای تأمین، فروش و یا انتقال اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌ها و ارائه هرگونه کمک‌های فنی، آموزش، کمک‌های مالی، سرمایه‌گذاری، خدمات واسطه‌ای و موارد مرتبط دیگر، که به طور مستقیم مربوط به اعمال تغییرات لازم در دو آبخش تأسیسات فردو برای تولید ایزوتوپ‌های پایدار، صادرات اورانیوم غنی شده ایران مازاد بر ۳۰۰ کیلوگرم در ازای دریافت اورانیوم طبیعی، و مدرن‌سازی رآکتور اراک بر اساس طراحی مفهومی مورد توافق، به دنبال آن، طراحی نهایی چنین رآکتوری بر پایه توافق می‌باشد، نیازی نیست. مشروط به اینکه کشورهای عضو تضمین کنند که (a) تمام چنین فعالیت‌هایی کاملاً مطابق با برجام اجرا می‌شوند؛ (b) این کشورها، ده روز پیش از آغاز چنین فعالیت‌هایی، «کمیسیون مشترک» و شورای امنیت را مطلع سازند؛ (c) الزامات این دستورالعمل همانطور که در بخشنامه اطلاعات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برشمرده شده، به نحو مقتضی به اجرا گذاشته شده؛ (d) آنها از این حق برخوردارند و در جایگاهی قرار دارند تا به طور موثر کاربری نهایی هرگونه اقلام تأمین شده و مکان استفاده از آنها را مورد راستی‌آزمایی قرار دهند؛ و (e) در مورد اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌های فهرست شده در بخشنامه‌های اطلاعات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، این کشورها باید ظرف مدت ده روز پس از تأمین، فروش و یا انتقال این اقلام، آژانس را نیز در جریان قرار دهند.

این بند باید همانطور که در برجام شرح داده شده است، تا ۱۰ سال پس از «روز پذیرش برجام» اجرا شود، مگر اینکه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارشی ارائه دهد که «جمع‌بندی مبسوط» را پیش از آن تاریخ تأیید کند، سپس این ضرورت که شورای امنیت پیشاپیش مصوبه‌ای را صادر کند، باید فوراً به حالت تعلیق درآمده و، همزمان با آغاز زمان اجرای این تعلیق، اعمال استثنائات مشروح در این بند باید ادامه یافته و تمامی کشورها باید در فعالیت‌های اعلام شده در این بند مشارکت داشته و اجازه انجام آنها را صادر کنند، البته در صورتی که شورای امنیت و «کمیسیون مشترک» را حداقل ده روز کاری پیش از آغاز هریک از این فعالیت‌ها به صورت مورد به مورد مطلع ساخته باشند.

۳- از ایران خواسته می‌شود تا هیچ فعالیتی مرتبط با موشک‌های بالستیک طراحی شده با قابلیت حمل تسلیحات هسته‌ای صورت ندهد، از جمله شلیک هرگونه موشک با استفاده از چنین فناوری‌های مربوط به موشک‌های بالستیک، تا زمان ۸ سال پس از «روز پذیرش برجام» و یا تا زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارشی ارائه دهد که «جمع‌بندی مبسوط» را تأیید کند، بسته به اینکه کدام زودتر اتفاق افتد.

۴- تمامی کشورها باید در فعالیت‌های شرح داده شده در ذیل مشارکت کرده و اجازه انجام آن را صادر کنند، مشروط به اینکه شورای امنیت پیشاپیش بر مبنای مورد به مورد مجوز چنین فعالیت‌هایی را صادر کرده باشد:

a. تأمین، فروش و یا انتقال مستقیم یا غیرمستقیم تمامی اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌های برشمرده شده در (S/۲۰۱۵/XXX) [جدیدترین فهرست کنترل فناوری موشکی] و هرگونه اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌هایی که این کشورها تصمیم بگیرند که می‌تواند برای تولید هرگونه سامانه شلیک تسلیحات هسته‌ای مورد استفاده قرار گیرد، از داخل قلمرو تحت حاکمیت آنها، و یا توسط اتباع آنها و یا با استفاده از هواپیماها و یا کشتی‌هایی که پرچم آنها را حمل می‌کنند، به داخل ایران و یا خارج از این کشور، یا برای استفاده در داخل ایران و یا به نفع این کشور، چه این اقلام از قلمرو تحت حاکمیت آنها نشأت گرفته و یا نگرفته باشد؛ و

b. ارائه هرگونه فناوری یا آموزش و کمک فنی، کمک مالی، سرمایه‌گذاری، خدمات واسطه‌ای و موارد دیگر، و نیز انتقال خدمات و یا منابع مالی به ایران، یا دستیابی ایران به منفعتی در هریک از فعالیت‌های اقتصادی در کشوری دیگر، مرتبط با تأمین، فروش، انتقال، تولید و یا استفاده از اقلام، مواد، تجهیزات، کالاها و فناوری‌های شرح داده شده در بند فرعی (a) و یا مرتبط با فعالیت‌های شرح داده شده در بند ۳.

مشروط به اینکه در صورت تصویب شورای امنیت سازمان ملل: (a) قرارداد ارسال و یا کمک به ارسال چنین اقلامی شامل تضمین‌های مقتضی در خصوص کاربری نهایی آنها شود؛ و (b) ایران متعهد شود تا از چنین اقلامی برای توسعه سامانه‌های شلیک سلاح‌های هسته‌ای استفاده نکند.

این بند باید تا ۸ سال پس از «روز پذیرش برجام» و یا تا زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، گزارشی ارائه دهد که مؤید «جمع‌بندی مبسوط» باشد، اجرا شود، بسته به اینکه کدام زودتر اتفاق افتد.

۵- تمامی کشورها، مشروط به اینکه شورای امنیت پیشاپیش بر مبنایی مورد به مورد، تصمیم به تصویب بگیرد، باید در این فعالیت‌ها مشارکت داشته و اجازه آن را صادر کنند: تأمین، فروش و یا انتقال مستقیم یا غیرمستقیم، هرگونه تانک جنگی، خودروهای رزمی زرهی، سامانه‌های توپخانه‌ای سنگین، هواپیماهای رزمی، بالگردهای تهاجمی، ناوهای جنگی، موشک‌ها و یا سامانه‌های موشکی، مطابق با اهداف «فهرست تسلیحات متعارف سازمان ملل»، یا مواد مرتبط، شامل قطعات یدکی، از داخل و یا از طریق قلمروهای تحت حاکمیتی‌شان، و یا توسط اتباع آنها و یا افراد تحت حاکمیت آنها، یا با استفاده از هواپیماها و یا کشتی‌های حامل پرچم‌های آنها، اعم از اینکه از قلمروشان نشأت گرفته یا خیر، به ایران، یا برای استفاده در داخل ایران و یا در جهت تأمین منافع ایران، و ارائه آموزش فنی، منابع یا خدمات مالی، پیشنهادات، دیگر خدمات و کمک‌های مرتبط با تأمین، فروش، انتقال، تولید، حفظ و نگهداری و یا استفاده از تسلیحات و مواد مرتبط توصیف شده در این بند فرعی، به ایران توسط اتباع این کشورها و یا از داخل یا از طریق قلمروهای تحت حاکمیتشان.

این بند باید تا مدت ۵ سال پس از «روز پذیرش برجام» و یا تا زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارش تأیید «جمع‌بندی مبسوط» را ارائه دهد، اجرا شود، بسته به اینکه کدام زودتر اتفاق افتد.

۶. تمام کشورها باید:

a. اقدامات ضروری را صورت دهند تا تضمین کنند که تمام فعالیت‌های برشمرده شده در بند ۲، ۴، و ۵ در قلمروهای تحت حاکمیتشان اتفاق می‌افتد، و یا اتباع آنها و یا افراد تحت حاکمیت آنها را شامل می‌شود، و یا با استفاده از هواپیماها و یا کشتی‌های حامل پرچم‌های آنها صورت می‌گیرد، تنها مطابق با عبارات مرتبط آن بندها، و نیز به منظور جلوگیری و ممانعت از انجام هرگونه فعالیت مغایر با این مفاد، تا مدت ۱۰ سال پس از «روز پذیرش برجام» و یا تا زمانی که آژانس گزارش تأیید «جمع‌بندی مبسوط» را ارائه دهد؛ بسته به اینکه کدام زودتر اتفاق افتد.

b) بایستی تمهیدات لازم را جهت جلوگیری از تأمین، فروش یا انتقال تسلیحات یا مواد مرتبط از خاک ایران توسط اتباع یا کشتی‌ها و هواپیماهای تحت پرچم خود به عمل آورند، مگر آنکه شورای امنیت سازمان ملل از قبل بر اساس بررسی‌های موردی تصمیم دیگری را اتخاذ کرده باشد. این تمهیدات بایستی صرفنظر از اینکه مبدأ این اقدامات خاک ایران باشد یا خیر، تا ۵ سال بعد از «روز پذیرش برجام» و یا تا تاریخ ارائه گزارشی در تأیید «جمع‌بندی مبسوط» توسط آژانس بین‌المللی انرژی - هر کدام که زودتر عملی شود - ادامه یابند.

c) تا هشت سال بعد از «روز پذیرش برجام» یا تا تاریخ ارائه گزارشی تأییدیه «جمع‌بندی مبسوط» توسط آژانس - هر کدام که زودتر باشند - به مسدودکردن وجوه یا سایر دارایی‌های مالی و منابع اقتصادی موجود در خاک آنها در روز پذیرش برجام ادامه دهند و همچنین وجوه و سایر دارایی‌های مالی و منابع اقتصادی که در هر زمان ما بعد وارد خاک آنها می‌شود و مالکیت یا کنترل آنها از آن افراد و موسساتی باشد که نامشان تا تصویب قطعنامه جدید در فهرست تهیه و نگهداری شده توسط «کمیته»، متعاقب قطعنامه شماره ۱۷۳۷ (۲۰۰۶) قرار گرفته باشد را مسدود کنند (به استثنای افراد و موسساتی که در اینجا در ضمیمه ۱ مشخص شده‌اند یا شورای امنیت ممکن است نام آنها را از فهرست مذکور خارج کند) و دارایی‌های افراد و موسسات دیگری که ممکن است شورای امنیت آنها را مشمول شرایط ذیل قرار دهد را مسدود کند؛ دارای سابقه همکاری یا ارتباط مستقیم یا حمایت از فعالیت‌های هسته‌ای حساس ایران از منظر اشاعه‌ای، که ناقض تعهدات این کشور ذیل برجام باشند، یا [دارای سابقه همکاری یا ارتباط مستقیم یا حمایت از] ساخت سامانه‌های پرتاب سلاح هسته‌ای از طریق [روشهای مختلف] اعم از مشارکت در تهیه اقلام، کالاها، تجهیزات، مواد ممنوعه مشخص شده در این بیانیه؛ کمک به افراد و موسسات تحت تحریم

برای دور زدن یا انجام اعمال ناقص سند برجام یا قطعنامه جدید؛ یا عمل به نیابت یا بنا به دستور افراد یا موسسات تحت تحریم؛ یا دارای سابقه تحت تملک بودن یا کنترل شدن توسط افراد یا موسسات تحت تحریم [به طرق مختلف] از جمله روش‌های غیرقانونی.

d) تا هشت سال بعد از «روز پذیرش» برجام یا تا تاریخ ارائه گزارشی توسط آژانس در تأیید «جمع‌بندی مبسوط» - هر کدام که زودتر باشند - اطمینان حاصل کنند که هیچ‌گونه وجوه، دارایی‌های مالی یا منابع اقتصادی توسط اتباع یا هر فرد و موسسه فعال در خاک آنها در اختیار افراد یا موسسات تحت تحریم قرار نگرفته یا برای سودرسانی به آنها مورد استفاده قرار نخواهد گرفت. این شرایط برای وجوه، سایر دارایی‌های مالی یا منابع اقتصادی که دولت‌های متبوع آنها را واجد شرایط ذیل بدانند، لازم‌الاجرا نخواهد بود:

i. برای مخارج پایه، از جمله پرداخت وجوه مواد غذایی، اجاره یا رهن، دارو و درمان پزشکی، مالیات، هزینه بیمه و هزینه‌های امور عام‌المنفعه یا صرفاً برای پرداخت کارمزدهای معقول حرفه‌ای و بازپرداخت هزینه‌های مرتبط با خدمات حقوقی یا کارمزدها و هزینه‌های خدمات بر طبق قوانین کشورها، یا برای نگهداری معمول اموال تحت مصادره، سایر دارایی‌های مالی و منابع اقتصادی، ضروری باشند و این اقدام بعد از آن صورت گیرد که دولت‌های متبوع تصمیم خود برای مجاز کردن دسترسی به این وجوه، سایر دارایی‌های مالی یا منابع اقتصادی، در موارد مناسب، را به اطلاع شورای امنیت سازمان ملل رسانده باشند و این شورا ظرف پنج روز کاری بعد از دریافت اطلاعیه مربوط، تصمیم منفی در این مورد اتخاذ نکرده باشد؛

ii. برای مخارج فوق‌العاده ضروری باشند، مشروط بر آنکه این تصمیم توسط دولت‌های متبوع به اطلاع شورای امنیت رسیده باشند و این شورا آن را تأیید کرده باشد؛

iii. برای همکاری در پروژه‌های صلح‌آمیز هسته‌ای، مطابق موارد شرح داده شده در ضمیمه III «برجام»، مشروط بر آنکه دولت‌های متبوع این تصمیم را به اطلاع شورای امنیت رسانده باشند و این شورا آن را تأیید کرده باشد؛

iv. موضوع یک داوری یا حق حبس [i] قضایی، اجرایی یا حکمی باشد که در آن از وجوه مورد نظر، سایر دارایی‌های مالی و منابع اقتصادی برای استفاده در این حق حبس یا داوری استفاده شود، منوط به آنکه مناقشات مربوط به حق حبس یا داوری مربوط به قبل از تاریخ صدور قطعنامه شماره ۱۷۳۷ (سال ۲۰۰۶) باشند، ارتباطی با منفعت‌رسانی به یکی از نفقات یا موسسات واجد شرایط مطرح شده در این پاراگراف نداشته باشند و توسط دولت‌های متبوع به اطلاع شورای امنیت رسیده باشد؛ یا

v. برای فعالیت‌های مرتبط با موارد مطرح شده در پاراگراف ۲ یا هر فعالیت مورد لزوم دیگر برای اجرای برجام ضروری باشند، منوط به آنکه این تصمیم توسط دولت‌های متبوع به اطلاع شورای امنیت رسیده باشد و شورای امنیت آن را تأیید کرده باشد.

علاوه بر این، این مفاد نباید از اینکه یک فرد یا نهاد تحریم‌شده دیون خود که مربوط به قراردادهای پیش از تحریم آن فرد یا نهاد هستند را بپردازد، مانع شود، مشروط بر اینکه کشورهای مربوطه اعلام کرده باشند که قرارداد مربوط به موارد، مواد، تجهیزات، اقلام، فناوریها، همیاری، آموزش، همیاری مالی، سرمایه‌گذاری، واسطه‌گری یا دیگر خدمات ممنوعه ذکر شده در این بیانیه نیست؛ این پرداخت نباید مستقیماً یا به صورت غیر مستقیم توسط اشخاص یا نهادهای ذیل مفاد این پاراگراف دریافت شوند؛ و ۱۰ روز پیش از صدور چنین مجوزی و بعد از تذکر از سوی یک کشور مربوطه به شورای امنیت مبنی بر تصمیم برای پرداخت یا دریافت چنین وجوهی یا صدور مجوز، در صورتی که مناسب باشد، برای آزادسازی منابع، دارایی‌های مالی یا منابع اقتصادی به این منظور.

علاوه بر این، کشورها می‌توانند بر حساب‌های مسدودشده مطابق با این پاراگراف بهره یا دیگر درآمدهای مربوط به آن حساب‌ها یا پرداخت‌های مربوط به آن قراردادها، موافقتنامه‌ها یا تعهداتی که پیش از تاریخی که آن حساب‌ها مسدود شده‌اند، بیافزایند، مشروط بر اینکه این بهره، دیگر درآمدها یا هزینه‌ها، همچنان تحت آن قوانین بوده و مسدود شده باشد.

e) به مدت ۵ سال بعد از روز پذیرش برجام یا تا تاریخی هر قدر هم زودتر، که آژانس گزارشی موید «جمع‌بندی مبسوط» را ارائه کند، اقدامات لازم برای پیشگیری از ورود یا انتقال افراد اعلام‌شده در پاراگراف (a) ۶ فوق از طریق اراضی‌شان را انجام دهند، البته تأکید می‌شود که هیچ چیز در این پاراگراف نباید یک کشور را به خودداری از ورود اتباع خود به اراضی‌اش ملزم کند. تمهیدات اعمال‌شده در این پاراگراف، نباید زمانی که شورای امنیت به صورت موردی اعلام کرد که چنین سفرهایی به دلایل انسانی توجیه‌شده است، از جمله الزامات مذهبی یا زمانی که شورای امنیت نتیجه بگیرد که یک معافیت به اهداف این قطعنامه کمک می‌کند، از جمله زمانی که بند ۱۵ اساسنامه مطرح است، اعمال شوند؛

f) اقدامات لازم را در انطباق با قطعنامه و دستورالعمل ارائه شده از سوی شورای امنیت و با توجه به مواردی که تامین، فروش، انتقال یا صادرات آن‌ها بر خلاف مجوزهای برجام یا این بیانیه صورت گرفته، انجام داده و در این زمینه همکاری کند.

۷. از همه کشورها خواسته می‌شود اجرای کامل برجام را از طریق بازرسی تمام محموله‌ها به و از ایران، در اراضی‌شان از جمله بنادر و فرودگاه‌ها بر اساس اختیارات ملی و قانونی خود و منطبق با قوانین بین‌المللی به خصوص قانون دریا و موافقتنامه‌های بین‌المللی هوانوردی مربوطه و در صورتی که دولت‌ها دلایل متقنی دارند که تصور کنند که آن محموله مواردی را در بر دارد که تامین، فروش، انتقال یا صادرات آن‌ها بر خلاف مجوزهای برجام یا این بیانیه صورت گرفته، تسهیل کنند؛ و همچنین از آن‌ها خواسته می‌شود در صورتی که دلایل متقنی وجود دارد که تصور کنند که یک کشتی مواردی را حمل می‌کند که تامین، فروش، انتقال یا صادرات آن‌ها بر خلاف مجوزهای برجام یا این بیانیه صورت گرفته، در بازرسی‌ها در آب‌های آزاد با رضایت کشور صاحب کشتی، همکاری کنند.

چین، فرانسه، آلمان، فدراسیون روسیه، پادشاهی متحده، ایالات متحده و اتحادیه اروپا برداشتشان را یادآور می‌شوند که در پی تصویب قطعنامه‌ای که برجام را تأیید کند، شورای امنیت تمهیدات عملی برای اجرای وظایف مقرر در این بیانیه، از جمله نظارت و حمایت از اجرای این تمهیدات توسط کشورهای عضو را انجام داده و پیشنهادات توصیف شده در پاراگراف ۲ این بیانیه را بازنگری کرده، به استعلامات کشورهای عضو پاسخ داده، دستورالعمل‌ها را ارائه کرده و اطلاعات مربوط به اقدامات ادعایی متناقض با قطعنامه را راستی آزمایی کند. علاوه بر این، این کشورها، پیشنهاد می‌کنند که شورای امنیت از دبیر کل بخواهد که هر ۶ ماه، در مورد اجرای این تمهیدات، گزارش دهد.

طول دوره مفاد این بیانیه می‌تواند به درخواست هریک از طرف‌ها در نشست دو سالانه وزارتی توسط کمیسیون مشترک مورد بازنگری قرار گرفته و در آن کمیسیون مشترک توصیه‌های خود را با اجماع شورای امنیت، ارائه دهد.

ضمیمه

۱. داوود آقاجانی	۱۳. شرکت کشتی رانی جمهوری اسلامی	۲۵. مرکز تحقیقات هسته‌ای کشاورزی و دارویی
۲. امیر موید علایی		
۳. بهنام عسگریور	۱۴. جابر ابن حیان	۲۶. شرکت پارس تراش
۴. محمد فدایی آشبانی	۱۵. مرکز تحقیقات هسته‌ای کرج	۲۷. صنایع انرژی پیشگام
۵. عباس رضایی آشتیانی	۱۶. شرکت کاوش‌یار	۲۸. محمد قنادی
۶. سازمان انرژی اتمی ایران	۱۷. علی حاجی نیا لیلابادی	۲۹. امیر رحیمی
۷. هاله بختیار	۱۸. شرکت انرژی مصباح	۳۰. جواد رحیقی
۸. مرتضی بهزاد	۱۹. شرکت modern industries technique	۳۱. عباس رشیدی
۹. مرکز تحقیقات و تولید سوخت هسته‌ای اصفهان و مرکز فناوری هسته‌ای اصفهان	۲۰. حمیدرضا مهاجرانی	۳۲. جواد کریمی ثابت
	۲۱. جعفر محمدی	۳۳. سید جابر صفدری
	۲۲. احسان منجمی	۳۴. قاسم سلیمانی
۱۰. بانک صادرات شرق	۲۳. هوشنگ نوبری	۳۵. کشتیرانی جنوب خط ایران
۱۱. سید حسین حسینی	۲۴. شرکت نوین انرژی	۳۶. شرکت تماس
۱۲. شرکت ترابری ایران‌وهند		